

mener vi, at det vil være et vigtigt skridt, at man i planloven griber ind, sådan som vi har skitseret det, men der skal meget mere til, hvis man skal have vendt udviklingen.

Med disse ord vil vi gå ind i udvalgsarbejdet med regeringens forslag, og vi vil lade vores eget overvintre, indtil butiksstrukturkommissionen kommer med sin redegørelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det er blevet en lille smule sent, julen nærmer sig, og jeg tror, de fleste af de i øvrigt meget aktive og konstruktivt talende ordførende lige som jeg gerne vil hjem her nu, hvor klokken er to minutter over halv tolv. Alligevel synes jeg, da det er så vigtig og principiel en sag, at de betragtninger, ordførerne har gjort gældende, fortjener et svar, og derfor skal jeg prøve, selv om det bliver en lille smule omstændeligt, at gøre det hurtigt og svare på de ting, ordførerne har spurgt om.

Først til hr. Martin Glerup, hvis tale jeg selvfølgelig var fuldstændig enig i, vil jeg sige, at hr. Glerup havde en pointe, som fru Sonja Albrink også havde: Man kan ikke vente med planlægningen, til det er gået galt.

Og det spørgsmål, som hr. Hans Christian Schmidt hele tiden stiller: om man virkelig mener, at det er gået lige så galt som i Amerika, er i en vis forstand meningsløst, for hvis det var gået lige så galt som i Amerika, tjente det jo ikke noget formål at lave om på planlægningslovgivningen, for så var der ikke nogen varierede bymidter at redde, og så var der ikke nogen handel i de små og mindre bysamfund, som man kunne hjælpe, for så var handelen koncentreret i de store marter. Men det er jo det, der vil ske, hvis der ikke gribes ind, og det, der giver håb i Danmark, er, at det ikke er for sent, at der stadig væk er tid til at gøre noget.

Hr. Hans Christian Schmidt er af den opfattelse, at lokal planlægning ikke indebærer nogen kvalitetskrav.

Den holdning deler jeg ikke. I mit forslag er ansvaret for planlægningen klart placeret i kommunerne og amterne, men der stilles nogle krav med hensyn til kvaliteten af den planlægning. Og det, der er forskellen mellem lovgivningen i 1987 og det nuværende forslag, er ikke målsætningen, for den er præcis den samme; det, der er forskellen, er, at i 1987 blev der ikke stillet de klare kvalitetskrav til planlægningen, der gør, at målsætningen opfyldes.

Og når hr. Hans Christian Schmidt spørger, hvad der har været i vejen med den lov, kan jeg kun sige, at det jo er tydeligt, at udviklingen er fortsat, jeg havde nær sagt uhindret af det, som et næsten enigt Folketing vedtog under Schlüterregeringen i 1987, og det skyldes simpelthen, at den model, man dengang vedtog, ikke har virket.

Og hvis der ikke bliver grebet ind nu, går det galt. For det er jo fuldstændig rigtigt, som hr. Aage Brusgaard sagde med et citat fra en kendt reklame, idet hr. Brusgaard jo på dette moderne reklamesprog sagde: »Hvem ka', Bilka!«. Og det har han fuldstændig ret i, for den centrale planlægning, der foregår her i landet, foregår i Højbjerg, på hovedkontoret for Dansk Supermarked. Det er dem og andre af de store kæder, der bestemmer. Der er centraliseringen, og hvis vi skal sikre en decentralisering, er vi nødt til ikke bare at give kommunerne og amterne værktøjerne i hånden, men også at pålægge dem pligten til at bruge dem – dér har vi det med retten og pligten.

I øvrigt er det jo ikke spor usædvanligt, at vi sætter grænser for, hvad man kan gøre lokalt, uden at nogen af den grund har anfægtet det lokale selvstyre.

Lad mig bare nævne beskyttelsen af landbrugsjorden:

Der er mange kommuner, der kommer til mig og klager over, at de ikke kan gøre det ene eller det andet og lægge udviklingen det ene og det andet sted, fordi Strukturdirektoratet under Landbrugsministeriet har gjort indsigelse imod, at der bruges god landbrugsjord til det. Og landbrugsforeningerne har flere gange været hos mig for at understrege, hvor vigtigt det er, at kvalitetskravet med hensyn til beskyttelsen af landbrugsjord bliver varetaget af den lokale planlægning.

Kommunerne skal have retten, men de skal også have pligten til at sørge for, at disse målsætninger bliver opfyldt, og målsætningerne er ikke nogle, som den nuværende regering har fundet på. Det er nogle, som den tidligere regering fastlagde i samarbejde med et enigt Folketing. De angav det bygningsværk, der skulle skabes, om jeg så må sige, men de kom ikke med værktøjerne, og derfor forløb det anderledes, end man dengang lagde op til.

Hr. Hans Christian Schmidt gør meget ud af, hvad Kommunernes Landsforening mener. Men jeg tror, det er meget svært at sige, nøjagtigt hvad de mener, for meningerne er så delte inden